

Tarp muzikos ir elektronikos

7 klasės mokinės Gabrielė Narbutaitė ir Emilija Lakštauskaitė kalbina savo mokytoją, chorinio dainavimo specializacijos kuratorių, doc. Rolandą Aiduką.

Kada ir kaip pradėjote domėtis muzika?

Panašiai kaip ir jūs, tokio pat amžiaus. Mokykla, kurioje mokiausi buvo 16-ta vidurinė, dabar – „Užupio“ gimnazija. Ten buvo akordeonininkų būrelis ir aš jį lankiau daug metų, grojau akordeonu. Vėliau įstojau į Balio Dvariono 10-metę muzikos mokyklą, kur mokiausi groti pučiamuoju muzikos instrumentu trombonu ir akordeonu.

Kas buvo jūsų autoritetas?

Iš pirmųjų mano autoritetų muzikoje buvo italų dirigentas Artūras Toskaninis, kuris dirigavo operas, koncertus. Man pateko į rankas jo diriguojamas Džiuzepės Verdžio operos „Traviata“ įrašas, kur jis labai emociškai, išraiškingai dirigavo ir net dainavo diriguodamas, – įrašė girdėjosi jo dainavimas. Jis atvėrė man akis į klasikinės muzikos pasaulį.

Koks dalykas, mokytojas jums labiausiai patiko?

Pirmiausia mokiausi Juozo Tallat-Kelpšos aukštesniojoje muzikos mokykloje (dabartinėje konservatorijoje – red.). Ten mokiausi choro dirigavimu ir man, aišku, patiko dirigavimas, muzikos istorija, solfedis, patiko skambinti fortepijonu. Baigęs šią mokyklą, įstojau į Lietuvos muzikos ir teatro akademiją, ten taip pat studijavau dirigavimą ir dar daugiau dalykų.

Kas labiausiai įsiminė studijavimo laiku?

Įsiminė koncertai, kuriuos rengdavo Akademijos dėstytojai, kurių metu man teko diriguoti valstybiniam chorui „Vilnius“, o taip pat teko ir dainuoti. Ypatingai aukšto lygio kolektyvas tuomet buvo Akademijos kamerinis choras, kuris tais laikais buvo išvykęs į konkursą Italijoje, Goricijoje. Kamerinis choras, kuriame aš dainavau, ten laimėjo keturias prizines vietas skirtingose kategorijose.

Tai buvo dar Sovietų sąjunga, geležinė uždanga... ir pirmas išvykimas į užsienį. Teko autobusu važiuoti į Maskvą, o iš Maskvos skridome į Milaną. Ir iš Milano autobusu važiavome į Goriciją, kurioje vyko chorų konkursas.

Ar galėtumėte gyventi be muzikos? Ar turite kitų pomėgių?

Ne, be muzikos gyventi negalėčiau... Dar domiuosi informacinėmis technologijomis ir jų galimybėmis. Man patinka rinkti natas, kurti fonogramas ir pan.

Jei nebūtumėte muzikantu, kokia tada būtų Jūsų profesija?

Tikriausiai būčiau informatikas, programuotojas, nes buvo toks noras ir dvejonės – ar stoti į Tallat-Kelpšą ar į tuometinį elektromechanikos technikumą. Kompiuterių nebuvo, tačiau buvo tokia sritis, vadinama elektronika. Bet vis dėlto muzika labiau traukė.

Kokia buvo Jūsų svajonė, ar ji išsipildė?

Taip, išsipildė, – muzika. Darbas susijęs su muzika. Visada norėjau dirbti muzikos mokykloje. Dabar tenka ir Muzikos ir teatro akademijoje dėstyti, ir muzikos mokykloje „Lyra“.

Kokia Jūsų nuomonė apie dabartinę chorinės kultūros situaciją Lietuvoje?

Lietuvoje, Latvijoje ir Estijoje yra labai gera chorinės kultūros situacija, nes daug žmonių dainuoja choruose. Labai geras chorų dirigentų parengimas, – kitos šalys to neturi. Tai įrodė III-asis tarptautinis Juozo Naujalia jaunųjų dirigentų konkursas: iš kitų šalių atvykę dirigentai neprilygo net mūsų studentams. Kalbant apie kitas Europos šalis,

matome, kad jų bendras lygis yra žemesnis. Dėl to, Dainų šventės yra tik pas mus. Lietuva, Latvija, Estija vis dėl to laiko tokį aukštą chorinį lygį, į kurį reikėtų lygiuotis.

O ką manote apie šiuolaikines *pop* dainas ir jų atlikėjus?

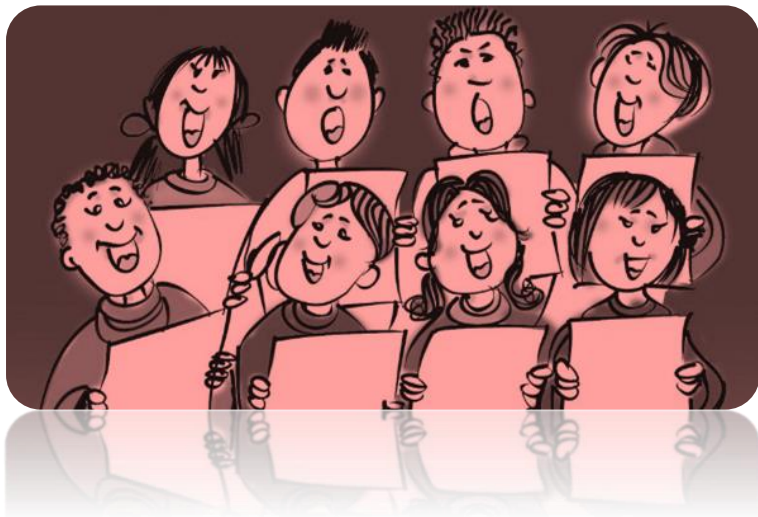
Na, įvairių jų yra: vieni yra aukštesnio lygio atlikėjai, kurių atlikimas skamba priimtina, maloniai klausosi, bet yra ir žemesnio lygio *pop* atlikėjų, kurių aš

nesiklausau. Yra gerų *pop* muzikos dainų, kurios gali įtikinti savo atlikimu ir gali patikti.

Kokia jūsų nuomonė apie muzikos mokyklas Lietuvoje?

Lietuvos muzikos mokyklų tinklas – beveik 100 mokyklų – yra labai geras reiškinys, kadangi kitur tokių nėra ir vaikai netenka galimybės mokytis muzikos, nebent patys turtingiausi, kurie gali samdytis privačius mokytojus. Mūsų atveju, muzikos mokyklų tinklas yra ypatingai svarbus dalykas, kurį pavyko išsaugoti nuo sunaikinimo. Buvo ne karta bandoma naikinti muzikos mokyklas, tačiau didieji menininkai, – sunaikinus muzikos mokyklas į aukštasias mokyklas ateitų labai silpni studentai.

Dėkui už Jūsų atsakymus.

Projektinį darbą parengė
Vilniaus muzikos mokyklos „Lyra“
7 klasės mokinės

**Gabrielė Narbutaitė ir Emilija
Lakštauskaitė**

(muzikos istorijos dalyko mokytoja
Jolanta Vaišvilienė)